

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po debati o trgovinskih pogodbah.

Velika debata o novih trgovinskih pogodbah je končana. Poslanska zbornica je v sprejela pogodbe vzlic odločnemu in dobro utemeljenemu odporu zastopnikov južnih vinorodnih okrajev, v sprejela jih je z velikansko večino in sedaj je gotovo, da bodo nove pogodbe stopile dne 1. februarja v veljavo. Nepotrebno bi bilo ponavljati še jedenkrat to, kar smo iznesli pred svoje čitatelje glede gospodarske važnosti teh pogodb, katere je mladi nemški cesar v svoji navadni pretiranosti nazval „največje državniško delo“ naše dobe. Dolgo ne bode trajalo, da se bode vsakdo sam prepričal, v koliko je bila upravičena bojazen tistih, ki so se protivili novim pogodbam in v koliko se bodo uresničile obljube vlade in zagovornikov novih pogodb, kateri so trdili, da se bode po teh pogodbah začela za nas nova doba, doba občnega blagostanja.

Ogerska, Nemčija in Italija so z novimi pogodbami prav zadovoljne in imado zato tudi uzrokov dovolj, zakaj to, kar jim koncedujejo nove pogodbe, je zanje velike važnosti. Da-li pa bodo imeli tudi narodi avstrijski kaj dobička od teh pogodb, to je še odprto uprašanje, glede katerega nas niso prepričali argumenti, s katerimi so stopili pred narode avstrijske prijatelji pogodb.

Kdor je razpravi o trgovinskih pogodbah sledil pazno in brez predsodkov, mogel se je osvedočiti, da imado pogodbe dve vrsti zagovornikov. Jedni se unemajo zanje iz gospodarskih razlogov, obečajoč si gospodarskega dobička od nove zveze centralnih velesil evropskih, drugi pa zagovarjajo pogodbe zgolj in jedino iz politiške oportunitete, ne zmeneč se za gospodarsko stran.

Mej temi oportunisti so tudi nekateri slovenski poslanci, celo taki, ki zastopajo po trgovinskih pogodbah prizadete namreč vinorodne okraje, in z ozirom na to, da so ti poslanci glasovali za pogodbe, bodi nam dovoljeno spregovoriti še jedenkrat nekoliko besed o političnem pomenu gospodarske trojne zveze.

Nemški liberalci glasovali so za nove trgovinske pogodbe bolj iz političnih nego iz gospodar-

skih razlogov, kajti v svesti so si, da je za upliv in za veljavo nemške stranke v Avstriji velike, skoro neprecenljive važnosti, da je Avstrija z Nemčijo v ozki zvezi, in kolikor ožja je politična in gospodarska ta zveza, toliko večji je njih upliv. Prav zadnja preteklost uči Nemce, da jim je Nemčija trdna zaslomba, kajti da ni bilo trojne zveze, sedel bi še danes Dunajevski na ministerskem fotelji in gospoda Plener in Chlumecky bila bi še vedno v opoziciji. Da so torej Nemci z naidušenjem glasovali za pogodbe, temu se ne smemo čuditi, saj ustanavljajo pogodbe 12letno intimno zvezo z Nemčijo in da zanese slučaj nemškega cesarja danes ali jutri na Dunaj, gotovo ne bode ignoriral grofa Taaffeja tako žaljivo, kakor je to storil tedaj, ko nemška stranka še ni zapovedovala v državnem zboru.

Poljaki glasovali so lahko za nove pogodbe, zakaj Gališka je agrikolturna dežela brez obrtnosti. Nove pogodbe jej ne morejo škoditi kar nič, pač pa koristiti in zato ni Poljakom zameriti, da so se potezali za pogodbe, saj imado Poljaki tako popolno avtonomijo, da si večje skoro želeti ne morejo.

Mladočehi in protisemitje govorili in glasovali so iz gospodarskih in političnih razlogov proti pogodbam, in kar so v obrambo svojega stališča navedli, je tako tehtno in prepričevalno, da mora vsakomur razjasniti prave interese teh pogodb, ako ni slepec ali pa ako videti neče. Zlasti opozarjamo v tem oziru na izvrstni govor mladočeškega poslanca Kramarja, ki je, kakor z anatomskim nožem, razkril in postavil na ogled gospodarsko in politično nevarnost novih pogodb.

Nasprotniki trojne zveze so dokazali neovržno, da je politične trojne zveze posledica korenito izpremenjeni notranji položaj avstrijski in boječ se, da bi gospodarska trojna zveza utegnila sedanje razmerje še podkrepiti in utrditi Nemcem v korist, Slovanom pa v škodo, pobijali so jo in glasovali proti njej.

Po vedenju naših slovenskih poslancev sodili smo mi vedno, da oni sicer niso direktni nasprotniki trojni zvezi v kolikor je ta zveza porok in jamstvo za evropski mir, a bili smo prepričani, da

se bodo odločno branili, ako bi hotela vlada to zvezo razširiti. Trgovinske pogodbe so pa prvi korak k temu. Da so naši poslanci glasovali zanje molče, bi tudi mi ne bili rekli niti besedice. Ker je pa poslanec prof. Šuklje v imenu vseh svojih tovarišev hitel liberalnim Nemcem na pomoč in se naiduševal za trojno zvezo, zlasti za zvezo avstrijsko-nemško, primorani smo slovesno izreči, da se z njim ne strinjamo.

Ni nam znano, iz kakšnih razlogov je gospod poslanec prof. Šuklje storil to svojo izjavo. Nazori o tem so različni, in v nekaterih hrvatskih listih čitali smo v tem oziru prav bridke besede. Da je pa ta izjava slovenskega poslanca oškodila ugled slovenske delegacije pri drugih Slovanih, to nam svedoči besede, s katerimi obsoja jako čislani list, „Agr. Tgbl.“, to postopanje, in to z besedami katere postavljamo semkaj brez vsakega komentara: „Herr Šuklje hat Namens der Slovenen nicht nur die Handelsverträge rückhaltslos und ohne jede ernste Kritik acceptirt, sondern auch die politische Basis, auf welcher dieselben beruhen, gebilligt und sich zur Fahne Plener's bekannt, und damit hat er sich und seinen Parteigenossen den Anspruch auf das Wohlwollen und die Sympathien aller Slaven gründlich verscherzt.“

Državni zbor.

Na Dunaji 20. januarja.

Včeraj bil se je odločilni boj in bitka končala se je, kakor se je pričakovalo, da, vedelo. Poslednji govornik večine spravi se je še jedenkrat nad Mladočehi in toli ožigosanega Vašatyja, kateremu pa celo politika odreči ne more, da je najmožnejši mladočeški poslanec in kateremu tudi Nemci kljubu vsem naporom uničiti ga, sami priznavajo izreden upliv tudi na sebe, ker ga vedno po ustih nosijo in ga niti jeden nemških govornikov omeniti pozabil ni.

Ob 1/2 11. uri v jutru otvoril je predsednik Smolka 100. sejo tekočega zasedanja, ki je imela biti odločilna za vsprejem trgovinskih pogodb.

LISTEK.

Neprostopvoljni ubijalec.

Povest. Spisal V. G. Korolenko; poslovenil Z. Dokler.

(Dalje.)

Tedaj sem se spomnil starca: „Ali ga ne prevarim?“ Legel sem na travo in malo sem počival; potem sem ustal in se vrnil v ječo. Nazaj se nisem oziral. Prišel sem bliže, vzdignil oči in zagledal sem starca na mojem oknu. Gledal je skozi mrežo na me.

Čez dan sem prišel v njegovo sobo; poročal sem mu, da sem njegovo povelje izpolnil. Močno se je razveselil. „Nu, rekel je, hvala ti, dečko; storil si mi uslugo, koje nikoli ne pozabim. A, dečko, si li želiš česar, uprašal me je h koncu?“ — Da, smrti si želim. — „Tako! mrmral je on. A raki kacega si prišel semkaj?“ — Nobenega prestopka ni bilo. Samo moja neumnost, ničesar drugzega.

On je majal z glavo. — Eh, dečko, je rekel, to ni prijetno. Takšno moč in tako zdravje ti je podaril Bog in to ni malo; a ti razven tvojih glupostij ničesar ne znaš! In zdaj sediš tu. Kaj koristi govorjenje? Na svetu, bratec, je greh, a na svetu

je tudi rešitev. — A greha je mnogo, sem odgovoril. — Ga li je tukaj malo? In ti grehi so drugi. Občutiš li kes, če si se tukaj o čem pregrešil? — Težko mi je, sem odgovoril. — Težko! a radi česa, sam ne veš. To ni pravo kesanje. Pravo kesanje je sladko. Poslušaj me in zapomni si moje besede: Brez greha je samo Bog, a človek je grešnik in se očisti s kesanjem. A kesanje pride po grehu in greh je na svetu. Brez greha ni kesanja, a brez tega ni rešitve. Si me li razumel? — Priznam, da jaz v tem trenutku nisem razumel vseh besedi, a spoznal sem, da so dobre. Razven tega sem že sam večkrat mislil: kakšno je moje življenje? Vsi ljudje so ljudje, a jaz sem, kot da bi ne živel. To, rekel sem si, je istina. Na svetu se ne da brez greha živeti — brez vsacega greha, a čemu se tako truditi. A ne vem, kako da bi me kmalu iz ječe spustili. — „No, rekel je starc, to je moja skrb. Molil sem zate, dano mi je, rešiti te iz temnice. Ali mi obljubiš, da me boš ubogal? Tedaj ti pokažem pot do kesanja.“ — Obečam, odgovoril sem. — „In se zaklinjaš?“ — Zaklinjam se. — Zaklel sem se s kletvijo, ker tačas me je povsem v svojo oblast dobil: da bi mi zapovedal iti v ogenj — šel bi, da bi mi bil velel, skočiti v vodo — skočil bi bil.

Zaupal sem temu človeku. In rekel je jeden

jetnikov k meni: „Prosim te, zakaj se družiš s tem „Enoročnim“? Ne misli, da si jo je on sam odsekal, graščak mu jo je pri necem poboju prestrelil.“ Toda jaz ga nisem poslušal, ker je on to govoril v pijanosti, a pijancev jaz ne ljubim. Obrnil sem se od njega, pa on se je razsrdil: „Pa propadi, neumna glava.“ Pa govoril je resnico, če tudi je bil pijan.

Kmalu se je „Enoročnega“ položaj zboljšal. Premestili so ga iz posamezne ječe mej druge. Vkljub temu se on ni z nikomur družil, samo z menoj: če so drugi burke uganjali, ni on niti besedice spregovoril. Pogledal jih je le po strani, nekako prezirno. Teda njegov pogled ni bil prijazen....

V kratkem je dobil prostost. Sprehajal sem se nekoč — bilo je poletje — po dvorišču. Kmalu vidim, da so k predsednika priveli starca. Ni preteklo pol ure, in „Enoročni“ je prišel s predstojnikom na „krice“, v obleki, koje je prej nosil: bil je vesel. Tudi predstojnik se je smehljajal. „Mislil sem, da so priveli človeka radi kakega prestopka, no, ne morem najti na njem nobene krivde.“ Težko mi je bilo pri srcu — ostal sem zopet sam. On se je ozrl po dvoru in zagledavši mene, me pokliče k sebi. Približal sem se, poklonil se načelniku, a „Enoročni“ je začel:

Zbornica bila je nenavadno dobro zasedena ves čas seje, tudi galeriji bili sta do zadnjega napolnjeni, vsaj početkom seje. Ministri pa so došli proti 11. uri kakor navadno in se potem tudi istakotako po malem poizgubljali.

Predsednik naznanil je smrt nadvojvode Karola Salvatorja in izrazil svoje sožalje. Objavil je tudi, da je Bilinski izstopil iz proračunskega odseka, potem pa otvoril obravnavo.

Glavni govornik proti pogodbam, poslanec Kaizl, v jako srečnem govoru zagovarja nazore opozicije, vendar prenese težišče ugovorov pogodbe z Italijo, o kateri se je doslej obravnavalo, na pogodbo z Nemčijo, kajti ona je pivot vseh dogovorov. Ravno Nemčija nam pa ne daje nikakega dovoljnega, niti še primerne zadostila za naše popuščanje. Vse, kar naj nam koristi v tej pogodbi, je skrajno iluzorično. Nemčija imela bode največjo korist od pogodb, a tudi Italija sigurno zadostno. Ogerska pa vsaj misli, da ni storila slabe kupčije, v istini naj si ne pričakuje posebnih koristi od pogodb. Prednost pa ima Ogerska v tem pred nami, da sama ni morala ničesar doplačati, da sklence toliko škodljive pogodbe. Isti Plener je pred kratkim časom na Češkem svojim volilcem izrazil, da bode morala Nemčija odjenjati, ne da bi nam bilo treba količkaj žrtvovati, danes pa zagovarja s svojimi pristasi isto pogodbo, v kateri toli milosrdno prosjčimo, da Nemčija vsprejme naše ponudbe.

Glavna napaka leži v tem, da pogodbe zmagatrazo Avstrijo kot agrarno ozadje obrtne Nemčije. Zajedna pa se je pozabilo, da Avstrija služi Nemčiji kot politično ozadje.

Mej živahnim, da, burnim odobravanjem somišljenikov izjavi končno, da bode lahke vesti glasoval proti predlogom, ž njim pa tudi Mladočehi.

Glavni govornik za pogodbe, posl. Russ, bil je v svojem govoru dovtipnejši, nego mu je koristilo. Početkom primerjaje sklepanje pogodb z onim leta 1878 izjavi, da sta takrat obe stranki, namreč ugodna in protivna preveč upali in zajednabali se. Oboje da ni bilo opravičeno, kakor je čas dokazal in jednako se bode pač godilo tudi sedaj. Vse ne bode se toli ugodno završilo nego pričakuje marsikdo v večini, še manj pa po njegovem mnenji seveda tako slabo, nego se boji manjšina. Kljubulepemu nauku se pa sam prav nič po njem ne ravna in nesramno napada Mladočeha in protisemite. Če bi se ne bile pogodbe vsprejele, meni, da bi se bila zbornica razpustila. Sicer pa bodo nove pogodbe, kakor govornik meni, nam donšale silne koristi in bodo večne važnosti. Vlado celo zavida za krasne pogodbe in sklence priporočujoč pogodbe, ki bode in naj bodo po njegovem mnenji: Quod bonum, faustum, felix, fortunatumque sit.

Po končanem govoru se oglasi prvi k stvarnemupopravku poslanec Šuklje, ki se obrača proti Laginji, ker je dotični rekel, da izjava Šukljejeva glede stališča slovenskega naroda proti trojni zvezi ni bila v soglasji z vsemi slovenskimi poslanci izrečena. Govornik naznani, da so slovenski poslanci soglasno sklenili: „Slovenski poslanci s tem objavljajo, da se s političnim nazori, katere je posl. Šuklje koncem svojega govora dne 12. t. m. razvijal in katerih

— Vaše blagorodje, li ne boste kmalu izpustili tega mladiča. Zakrivil on itak ni ničesar?“

— Kako se pišeš? upraša načelnik.

— Fedor Silinij, odgovorim.

— A, spomnim se. Mogoče je. Obsoditi ga itak ne morem, ker neumnost se ne kaznuje. Postavili ga bomo za vrata in mu jih par našteli, da v prihodnje ne bo silil sem. Sicer sem to že davno sklenil. Črez jeden teden bo gotovo prost.

— No, dobro, rekel je stavec. — A ti dečko, poklical me je k sebi na stran, ko bodeš prost, idi na Kilovikcvsko imetje in pouprašaj tam po Ivauu Zaharovu; govoril bom jaz z njim o tebi, dečko, toda ne pozabi svoje obljube.

In odšli so; in čez teden so tudi mene izpustili. Odpotoval sem iz mesta in podal sem se k naznačenemu posestvu. Poiskal sem Ivana Zaharova. „Tako in tako je,“ mu rečem, mene je „Eaoročni“ poslal. — „Vem, odgovori on. Pravil je o tebi stavec. Hočeš li ustopiti v mojo službo?“ — A kje je on? — „Na potovanju. Ima svoje opravke. Toda kmalu ga ne bo.“

(Dalje prih.)

vsebina je bila večini znana, strinjajo in je odobravaljo.

Besede v Laginjevem govoru bile so poziv Slovincem in grožnja slovenskim poslancem, ki je iste tem žalostneje presenetila, ker so pač istrski Hrvatje osvedočeni, da boljših prijateljev in zaveznikov, nego so Slovenci v vsej zbornici, nimajo. Govornik izjavi, da slovenski poslanci poznajo svoje dolžnosti, se pa radi tega nikakemu terorizmu (!) ne udajo in tudi volilnega boja ne boje. Z mirno vestjo in čistih rok preverjeni stopili bodo pred narod, ki bode dosta razsoden, da bo vedel, kje so njegovi pravi in pametni prijatelji —!

Posl. Nabergoj zavrača Stalitzu, ki je govoril o treh Tržaških zastopnikih, ko je vendar tudi on četrti zastopnik istega mesta.

Poslanec Liechtenstein zagovarja se proti mnogim napadom iz liberalne strani in je utemeljeno zavrne. Nasprotnik Neuber pa si skuša še jedenkrat iz zadrege pomagati s stvarnim popravkom, pa se mu ne posreči posebno.

Posl. Widmann ugovarja Zallingerju, ki je izjavil, da bode pa pogodbah trpel domovinski čut Tirolcev, zajedna pričakuje od vlade, da bo zaradi pogodb obubožanim dostojno pod pazduho segla.

Posl. Dipauli obrača se mirno a stvarno proti svojemu rojaku Frau Coronini-ju, ki se mu pa strastno odzove.

Posl. Laginja kratko izjavi, da posl. Šuklje ni imel prava izjaviti se zanj, za posl. Spinčiča in za posl. Gregorčiča.

Posl. Zallinger izjavi, da je njegova prošlost neomadeževana in se sme vsak čas brez škode meriti z ono Widmanna. Opozoriti je treba vlado kot domoljub, ne pa uspavati jo v brezskrbno a tem nevarnejše spanje.

Poročevalec manjšine Klaič naznani, da so se vsi zastopniki vinorejcev izjavili proti pogodbi z Italijo, ki bode ugonobila zadnji blagostan avstrijske vinoreje, kakor tudi celih dežel. Nasvet manjšine ne zameta cele pogodbe z Italijo, marveč želi le novih pogajanj, da se stvar ugodnejše reši, kar bi gotovo tudi Nemčija podpirala. Slednjič želi še, da se glasuje imenom.

Poročevalec večine Hallwich polemizuje z Mladočehi in protisemiti. Posebno še zavrača Liechtensteina in Dipaulija in opozarja na poročilo Rimske zbornice, katero je izdelal posl. Ellena, ki izjavlja, da Italija vsled narodnogospodarskih svojih razmer niti carino na vino do skrajnosti znižati ne sme. Govornik upa in želi z najboljim svojim prepričanjem, da nove pogodbe koristijo posamnim obrtnim strokam, pa tudi celi državi skupno.

Posl. Dipauli nasvetuje, da se glasuje o predlogu manjšine imenom. Isto želi Plener o zvezi z Nemčijo.

Pri glasovanju o pogodbah z Nemčijo, Belgijo in Švico vsprejmejo se pogodbe z 254 proti 42 glasovi. Proti pogodbi glasuje 34 Mladočehov, 5 protisemitov in Gregorec, Laginja pa Spinčič.

O predlogu manjšine Klaič, Dipauli in Robič glasuje 211 poslancev proti, a 88 za predlog. Predlog propade in zveza z Italijo se vsprejme.

Za predlog so glasovali poslanci Borčić, Bulat, Coronini Alfred, Ferjančič, Gregorčič, Gregorec, Klaič, Kvekvič, Laginja, Nabergoj, Perić, Pfeifer, Povše, Robič, Spinčič, Vošnjak, 34 Mladočehov in tirolski poslanci.

Ostali slovenski poslanci glasovali so proti predlogu manjšine, za pogodbo. Seja se je na to ob 5¼ uri popoldne zaključila.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. januarja.

Češke razmere.

„Hlas Naroda“, glasilo staročeske stranke, poveduje, da je jeden najodličnejših poslancev mladočeskkih se izjavil tako-le: Poslanci trgovinske in obrtniške zbornice Praške se debate o trgovinskih pogodbah zategadelj niso udeležili, ker jim je trgovinska zbornica prav resno in določno zapretila, da jim pošlje nemudoma nezaupnico ako bi govorili proti trgovinskim pogodbam. Koliko je na tem resničnega, se ne da določiti, tako pa, kakor poroča „Hlas Naroda“, bržkone ne bo.

Odškodovanje nedolžnih obsojencev.

Gospodske zbornice juridična komisija izdelala je poročilo o zakonskem načrtu glede odškodovanja

nedolžnih obsojencev. Načelnik temu odseku je baron Hye, poročevalec dr. Stremayr. — Poročilo naglašja, da je upravičeno zahtevanje naj odškodni država tistega, kateri je bil obsojen po nedolžnem vsled zmotljivosti kateri je podvrženo tudi sodišče. To je postal uprav postal modernega pravnega prepričanja. Pravico do odškodnine pa ni izvajati iz krivde državnih organov torej tudi ni privatnopravna nego javno-pravna zadeva, kajti država ni za obsojenca fiscus ampak le izraz pravne oblasti zatorej bode o odškodnini soditi najprej pravosodnemu ministru, potem pa državnemu sodišču.

Pastirski list.

Škof Bubič v Košicah na Ogerskem je slovaški renegat in tega tudi ne prikriva. Izdal je ravnokar pastirski list, v katerem ukazuje svojim skoro izključno slovaškim svečnikom, naj se pobrinejo za to, da se bode madjarski jezik razširjal mej Slovaki, ker je madjarsčina za Slovake to, kar je latinščina za duhovnika. Škof Bubič obžaluje, da je na uradnih svojih potovanjih še slišal slovaški govoriti, obžaluje, da ti pristno madjarski (!!) in z madjarsko krvjo (!!) pridobljeni kraji niso tudi na zunaj madjarski ter zaklinja duhovščino, naj uporabi svoj po zakonu dovoljeni upliv na to, da se širi po šolah znanje kulturnega jezika, blagolglasne madjarsčine. — Škof Babič misli, ker je on renegat, ker je on se izneveril svojemu narodu in dušo in telo prodal Madjarom za škofovsko kapo, da bode na to isto pot zapeljal tudi narod slovaški. Upamo, da se bode mož prevaril. Sicer pa tudi na Slovenskem niso neznan možje Babiču podobnega mišljenja.

Vnanje države.

Francoska zbornica.

Brzjav nam je že sporočil, kar se je primerilo v zadnji seji francoske zbornice. V dvorani in v navzočnosti vse zbornice klofotal je minister Constans poslanca Laura, kateri ga je bil jako hudo napadel ter ga imenoval moralno ožigosanega človeka, ker ga je list „L'Intransigeant“ imenoval novega Borgio. Tudi drugi poslanci stekli so se bili mej saboj tako, da je bili predsednik Foquet primoran suspendovati sejo za nekaj časa. Ko se je seja zopet začela, ustal je minister Constans raz sedež in prosil odpuščenja, da se je pregrešil proti zakonom dostojnosti. Zbornica mu je močno ploskala. Sploh se pa v nas ta aféra sodi vse drugače, nego na Francoskem. Constans je iz južne Francoske in poznat kot mož vroče krvi. Laur, klofutan poslanec in znan kot izredno zloben mož, pa je izgubil vse simpatije, ker je šele uprašal Rocheforta, kaj bi storil, ali bi pozval Constansa na dvoboj ali ga tožil?

Anton Anderledy.

general jezuitskega reda, umrl je dne 19. t. m. v Fiesole. Rodom bil je Nemec iz švicarskega kantona Wallis in dosegel je starost 73 let. O svojem času bil je rektor jezuitskega kolegija v Maria-Lach in zajedno provincial nemške provincije. L. 1870. postal je asistent tedanjemu generalu jezuitskega reda, patru Bex-u in 1883 l. njegov generalni vikarij. Ko se je l. 1884 odpovedal pater B-x svojemu sicer ne sijajnemu ali toliko važnejšemu dostojanstvu, postal je Anderledy njegov naslednik. Izvoljen je bil proti želji romanskih članov generalne kongregacije jezuitskega reda. Anderledy bil je jako izobražen in delaven in je njemu v prvi vrsti zahvaliti, da so se jezuitje zopet razširili in po nekod dobili zopet mnogo upliva. Kako o tem prizadeti narodi sodijo, pač ni treba pnavljati.

Portugalske zadrege.

Iz Portugalske prihajajo kaj žalostne vesti. Država se bankerotu nikakor ne bode mogla ogniti. Državni proračun izkazuje leto za letom večji primanjkljaj, kateri se v praksi še bolj poveča. Zlasti pa je postalo financijelno stanje slabo in nevarno, odkar je dala vlada narodni banki dovoljenje, da svoj papirnat denar plačuje s srebrom in ne več z zlatom, kakor poprej. Portugalsko udušili bodo državni dolгови, ki so velikanski. Vlada uvažuje vse okoliščnosti, kako bi sanirala financijelno situacijo. Govori se, da se bodo začela pogajanja z upniki zaradi znižanja obrestij, vlada pa bode tudi znižala uradniške plače in potrebnosti za vojni budget. Nevarnost je toliko večja, ker se je prišlo na sled silnim prevaram pri državnih železnicah in pri narodni banki.

Dopisi.

Z Bleda, dne 21. januarja. [Izv. dop.]

Zaradi dopisa v „Slovenca“ z 29. januarja, v katerem je tukajšnji dopisnik o naši kmetijski podružnici in o g. Pircu poročal neresnico, zahtevalo je 41 udov tukajšnje kmetijske podružnice nov občni zbor. Vršil se je preteklo nedeljo dne 17. t. m. v navzočnosti 51 udov. Vsi navzoči udje razun jednega so pritrdili sledečim predlogom:

1. Da je dotični dopisnik v „Slovenca“ lažnik in obrekovalc;

2. Da se „Slovenca“ in „Domoljubu“ pošlje popravek dotičnega neresničnega dopisa;

3. Da se izreče g. Pircu pismena zahvala in zaupanje s prošnjo, naj nas blagovoli pri podružničnem delovanju še na dalje tako krepko podpirati, kakor doslej;

4. Da se dotični dopisnik „Slovenec“ izključi iz tukajšnje podružnice.

Vsem tem predlogom je ugovarjal jedini Miha Tavčar, hišnik pri knezu Windischgrätzu, a priznal je vpričo vsega zbora, da je g. Pirc jako veliko storil za našo kmetijsko podružnico, in si stekel zanj velike zasluge.

Ves zbor pa je bil tega mnenja, da se naša podružnica peča samo z kmetijstvom in ne s politiko, in ker dela to tudi g. Pirc pri naši podružnici, vsprejel se je stavljeni predlog.

To se nam je primerno zdelo razglasiti, da naša podružnica ni agentura za politiko, ampak za kmetijstvo.

Domače stvari.

— („Slovenec“ v škripcih.) Ko se je naš klerikalni organ prav pošteno zaletel in smo ga ujeli na taki nedoslednosti, kakršna je bila ona v št. 15. in 16. „Slovenca“, skuša se zmuzati po svoje z jezuitsko dialektiko, ob enem pa, računajoč na svoje priproste čitatelje misli, da je vse ovrget s frazo „da se je „Sl. Narod“ zopet osmešil pred svojimi razumnejšimi čitatelji“. On poklada težišče na besedi „merodajno mesto“, na katerem bi se ne smele prezirati mnoge prošnje, ki so došle državnemu zboru, naj bi se trgovinska pogodba z Italijo premenila, kakor je pisal sam v dotični notici. Gosp. Klun pa je modroval drugi dan, da se prav nič ne sme premeniti in nam je prav mogočno očital nevednost, ko smo mi pisali isto, kakor dan pred njegovo ekspektoracijo „Slovenec“. Torej bode tudi bivši ministerski predsednik Crispi moral iti v šolo k g. Klunu in „Slovenčevim“ politikonom, ki so se državniške modrosti kar iz korcev najedli, kajti tudi on je gozno neveden. Predlagal je namreč v italijanski zbornici, da se spremeni doba za veljavo pogodbe od 12 na 6 let. Ubogi Crispi, kako si se blamiral in osmešil pred „Slovenčevimi“ modrijani! — Kdo pa je merodajno mesto v državnem zboru, kateremu so došle prošnje? Po našem mnenju poslanci, po „Slovenčevem“ pa „vlada in državni poslanci, ki naj stvar dobro premislijo“ itd. (tako namreč piše v svojem odgovoru). Torej najprve vlada in če ona dovoli, potem še le poslanci — se ve da le taki, kakor sta gg. Klun in Šuklje — naj odločujejo v tako važnih gospodarskih uprašanjih — to je klerikalnega organa zaključek, za katerega se mu bode lepo zahvalil vsak neodvisen Slovenec. Zastonj se torej zvija „Slovenec“ in skuša dokazati nam, da se ni osmešil sam, nego mi, ki smo mu nedoslednost dokazali. Stare, obrabljene fraze ga pa tudi ne bodo spravile iz zagate in naj nam še tolikrat citira že jako obrabljeno Ofelijo.

— (Vodnikov ples,) katerega priredi narodna čitalnica Ljubljanska v društvenih prostorih, bode v ponedeljek 1. dné februvarja 1892. leta. Pri plesu svira godba c. in kr. domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Pristop imajo tudi po društvenih upeljani gostje. Začetek ob 8. uri zvečer. K prav mnogobrojni udeležbi vabi najprijaznejše

odbor.

— (Iz c. kr. mestnega šolskega sveta.) O seji c. kr. mestnega šolskega sveta Ljubljanskega z dné 16. januarja letos smo prijeli nastopno poročilo: Na znanje se vzemó stvari, ki so se rešile od zadnje seje kurentnim putem. Reši se več prošenj zaradi oproščenja od plačevanja ukovine. Gledé popolnitve dveh stolnih na novo ustanovljenih katehetskikh služeb na mestnih ljudskih šolah gré predlog na visoki c. kr. deželni šolski svet. Ponavljavni tečaj na jednorazrednici na Barji za letos izostani. Prošnja voditeljstva I. mestne deške petrazredne ljudske šole gledé podpore za stalno razstavo učil, in pa prošnja voditeljstva jednorazrednice na Barji za napravo šolskega vrta izročita se mestnemu magistratu s toplim priporočilom, da mestna občina dovóli potrebne doneske. Sklene se opozoriti odločilne kroge na načrt mesta Ljubljanskega in pa na zemljevid okolice Ljubljanske kot važni učili za pospeševanje nazornega nauka v zemljepisji. Priprave za letošnje prvo okrajno učiteljsko konferencijo nemških ljudskih šol Ljubljanskih se prepusté c. kr. okrajnemu šolskemu nadzorniku profesor J. Wallnerju, ker še ni stalnega odseka

za to. Končno se je sklepalo o neki ulogi tukajšnjega „Konservativnega obrtnega društva“, tičóci se odprave šolskega poučevanja rokodelskih učencev ob večernih urah.

— (Tatvine po cerkvah) V raznih Ljubljanskih cerkvah bilo je v poslednjem času pokradeno, deloma iz nabiranih pušic, deloma pa druge stvari. Te dni zasačila je policija neko žensko, ki je prodajala take ukradene stvari ter jo takoj zaprla. Zvedelo se je po njej tudi za tatu, ki je pa odnesel pete. Zaprta ženska bila je že sedem let v Begunjah. Tatu zasleduje policija, bržkone je pokradel tudi po hišah.

— (Zima.) Z neizprosno ostrostjo nastopila je predvčeranjim upravo sibirski zima, da kar vse škriplje. Danes je še bolj mraz, kakor je bilo včeraj, ko je bila srednja temperatura 17° pod ničlo, torej za 15° pod normalom. Zjutraj ob 7. uri kazal je toplomer baje 25° mraza. Vreme je jasno in solnčno.

— (Dobava za c. kr. domobramstvo.) Ministerstvo za deželno bran namerava si 20.100 zimskih kocev in 20.100 letnih odej zagotoviti potom splošne konkurence in sicer po kakovosti in velikosti vzorcev, kakor jih je dobili pri domobranskem opravnem glavnem skladišču na Dunaji. Zmožni in zaupni tovarnarji se vabijo, da svoje pismene ponudbe najkasneje do 10. februvarja t. l. do 12. ure opoludne vložé neposredno pri vložnem zapisniku c. kr. ministerstva za deželno bran na Dunaji. Razglas, ponudbeni obrazec in posebni pogoji o dobavi pogledajo se lahko v trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani.

— (Viško-Glinška čitalnica) je imela dné 21. t. m. svoj občni zbor, pri katerem so bili novovoljeni: g. Jakob Traun jednoglasno predsednikom, g. Gašper Šušteršič podpredsednikom, g. Josip Šušteršič blagajnikom, g. Janko Ržen tajnikom in g. Andrej Knez ml. kojižničarjem; gg. Janko Novak, Lorenc Čamernik in Franjo Sluga za odbornike. Voljena sta bila tudi g. Andrej Knez ml. in g. Franjo Sluga revisorjema.

— (Iz Blagovice) se nam piše: V ponedeljek 18. t. m. umrl je za kapjo občespoštovani Tomaž Novak, posestnik, občinski odbornik itd. Pokojnik županoval je tudi 9 let v občini sv. Ožbold. Dne 20. t. m. bil je pogreb, katerega se je udeležilo mnogo občinstva. Za krsto žalovalo je pet nedoraslih otrok. Mnogo ljudij prišlo je tudi iz sosednih krajev, mej njimi bil je tudi blagorodni gospod Janko Kersnik, c. kr. notar in deželni poslanec na Brdu. Lahka mu bodi zemljica!

— (Okrajna posojilnica v Krškem) ima v nedeljo, 6. marca v šolskem poslopji ob 10. uri dopoludne svoj občni zbor po nastopnem dnevnem redu: 1. nagovor ravnatelja, 2. račun načelstva in poročilo nadzornikov, 3. prememba pravil, 4. volitev načelstva in nadzornikov, 5. predlogi.

— (Slovenska zmaga.) V Štebnu na Koroškem zmagali so pri občinski volitvi navzlic temu, da so nasprotniki napeli vse žile, vendar le slovenski kandidatje v dveh razredih, v tretjem 6, v drugem pa 4 proti 2 nasprotnima, v prvem pa je voljenih 6 nasprotnikov. Večina je torej slovenska. Tudi pri volitvah v Galiciji in v Rikarji vesi zmagali so Slovenci.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico) bode imela svoj 5. občni letni zbor na svečnice dan na Braci v gostilni „pri Gabrnu.“ Po končanem zboru bode Beseda z poučnimi in šaljivimi govori, deklamacijami, petjem in igro „Svoji k svojim“.

— (Železnico iz Podkloštra v Št. Mohor) na Koroškem bodo začeli meriti še to spomlad.

— (Iz Šmarija pri Jelšah) se nam piše: Pri občinski volitvi, ki se je vršila 18. t. m., zmagali so le narodni kandidati in sicer v 3 razredu gg. Franc Skaza, Jaka Čakš, Ivan Anderluh, Ivan Iešnik, Jaka Anderluh, Andrej Dečman; v 2 razredu gg. Hugon Tančič, Lojze Vičar, Franc Ferline, Franc Adrinek, Vinko Čuješ, Andrej Regoršek; v 1 razredu gg. Dragotin Kravs, Tomaž Copf, Dragotin Jagodič, dr. Franc Jurtéla, Rudolf Tančič, Andrej Pondelak. Sèn, katerega so naši nasprotniki po prejšnjih ovrženih volivah sanjali o nemški zmagi v svojem listu „D. W.“, bil je le kratek in kaj hitro so morali čutiti, da bode naš trg vedno slovensk.

— (Vrednost kovin po slovenskih deželah.) L. 1890. izkopali so v avstrijski polo-

vici kovin in premoga za 90,716 172 gld. in sicer na Štajerskem v vrednosti 13.830.927 gld., na Koroškem 3.469.105 gld. in na Kranjskem 2.695.293 gld. Največ so izkopali železa in premoga in sicer v vrednosti 88 milijonov goldinarjev. Na Štajerskem so pridelali železa 1.480.000 metričnih centov, na Koroškem 490.000 q. in na Kranjskem 60.000 q. (l. 1889 pa: 330.000 q.). Rujava pre-moga izkopali so na Štajerskem 22.700.000 q., na Koroškem 680.000 q., na Kranjskem 1.480.000 q.

— (100.000 goldinarjev) je glavni do-bitek velike razstavne loterije. Dovoljujemo si cenjene čitatelje našega lista opozoriti, da bode žrebanje že dne 12. februvarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 21. januarja. V današnji seji kluba konservativcev predstavil Hohenwart članom grofa Falkenhayna ter ga pozdravil v imenu kluba, izrazujoč nado, da bode občevarje s članom kabineta imelo dobre posledice. Falkenhayn se je zahvalil in poudarjal, da bode skušal svojo nalogo izpolnjevati na vse strani vestno.

Peterburg 21. januarja. Moskovskega mestnega glavarja poslal car v izhodne gubernije, da nakupi tam po špekulantih nakopičeno žito do vsota 15 milijonov rubljev za stradanje po poštenih cenah, eventuelno sme žito tudi kar sekvestrovati.

Peterburg 21. januarja. Carinja zbolela na hripi; nevarnosti dozda nobene.

Peterburg 21. januarja. Vojni minister je definitivno opustil misel, premestiti na nemško in avstrijsko mejo vojsko iz gubernij, kjer je lakota.

Kolonja 21. januarja. Vojaški poročevalec „Köln. Ztg.“ pravi, da Gurko nikakor ne bode odstopil, ker bode baš on v slučaju kake bodoče evropske vojne bržkone imel vrhovno poveljništvo ruske vojne. V svojem okrožji dela prav marljivo vojne priprave.

Madrid 21. januarja. Široko razširjena dinamitna zarota prišla na dan. V Malagi, Kadiksu, Huelvi, Sevilli in raznih majih krajih bilo zaprtih 65 oseb.

Pariz 22. januarja. Havasovo poročilo iz Carigrada: Ker je bolgarska vlada dala Franciji zadoščenje, zmatra se aféra Chadourneova končana.

Razne vesti.

* (Spomenik Janu Amosu Komenskemu.) Dne 28. marca l. l. bode 300 let, da se je rodil slavni pedagog Komenski. Učiteljsko društvo v Ogerskem Brodu na Moravi se pripravlja že nekoliko let, da dostojno praznuje ta znameniti dan v rodnem kraju velicega moža, katerega je priznaval tudi tuji svet. Sestavil se je odbor, ki nabira doneske za spomenik Komenskemu, ki se bode postavil v Ogerskem Brodu. Prispevki naj se pošiljajo učiteljskemu društvu „J. A. Komenski“, ali pa g. Františku Kristovi, odbornemu učitelju in blagajniku v Ogerskem Brodu na Moravskem.

(Koliko izvažajo in uvažajo Rusiji?) V prvih 10 mesecih l. 1891. izvozilo se je iz Rusije za 612,245.000 rubljev blaga, v isti dobi prejšnjega leta pa samo za 578,140.000 rubljev. Uvozilo se je v Rusijo v prvih 10 mesecih l. 1891. blaga za 294,436.000 rubljev, v isti dobi preteklega leta pa za 314,060 rubljev. Kaže se torej, da je naraslo izdatno število pri izvažanju, a padlo istotako pri uvažanju.

* (Nova tvarina za izdelovanje papirja.) Amerikanski listi poročajo, da angleška industrija uporablja že nekoliko let neki pri Tabascu v Meksiki rastoči plevelj „llocin“. Prvi poskusi na Angleškem, kakor tudi poznejši v Ameriki obnesli so se izredno dobro. Naročila za nabiranje „llocina“ se vsled tega množe vedno bolj.

* (Grozna osveta.) V Guberniji Tulski dogodila se je nastopna grozna dogodka. Neki brezsrčnež zažgal je po noči hišo svojega sosedu, ko so vsi ljudje spali. Vrata zapahnil je od zunaj in stene polil s petroljem, da nikomur ni bilo mogoče ubežati. Tri ženske in sedem otrok je zgorelo. Zločinec prišel je bil na beraško palico in prosil dan poprej bogatega sosedu za kos kruha. Ker ga ni dobil, maščeval se je tako grozno.

* (Ponesrečena procesija.) Velika nesreča, o kateri je poročal naš včerajšnji telegram iz Tiflisa, pripetila se je ob priliki blagoslovljenja vode. Podrl se je most, po katerem je korakala procesija iz armenske cerkve proti prostoru, kjer se je imelo vršiti blagoslovljenje vode. Toliko v pojanjenje včerajšnjega telegrama. Celotno število ponesrečenih še ni dognano.

Vabilo.

Po smislu društvenih pravil (§§. 7 do 10) sklicuje odbor društva „Pravnika“

redno glavno skupščino

za letošnje leto na dan 29. januarja t. l. zvečer ob 7. uri v tukajšnjem hotelu „pri Slonu“ (zadnja soba).

DNEVNI RED:

1. Nagovor načelnikov.
2. Letno poročilo odbora:
 - a) tajnikovo;
 - b) blagajnikovo;
 - c) knjižničarjevo.
3. Poročilo preglednikov računov.
4. Volitev:
 - a) društvenega načelnika;
 - b) odbornikov;
 - c) preglednikov računov za bodoče leto.
5. Posamezni nasveti.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1892.

K obilni udeležbi vabita uljudno

za odbor:

Dr. Fr. Papež,
načelnik.

Dr. D. Majaron,
tajnik.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se da tako mnogostransko porabiti, nego „Mollovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego dve steklenici se ne pošilja. (42—1)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 20. januarja.

V Brnu: 56, 5, 10, 69, 9.

Umrli so v Ljubljani:

19. januarja: Ana Frank, zasobnica, 61 let, Florjanske ulice št. 38, influenza.
20. januarja: Marija Petek, gostija, 76 let, Mestni trg št. 6, pljučnica. — Jakob Sušnik, mirovlj. duhovnik, 40 let, Staritrž št. 4, spridenje želodca.
21. januarja: Rudolf Zamej, pekovi sin, 9 let, Gradišče št. 12, davica. — Jera Pečnikar, mestna uboga, 71 let, Karlovska cesta št. 7, pljučnica.

Gospod lekar G. PICCOLI v Ljubljani.

Po izkazu kemične preiskave je Vaša likerja „Anisette-Excelsior“ in „Curaçao Naturel“, kakor tudi Vaš „Malinov sirup“ imenovati izvrstne produkte.

Ces. in kr. kemično-fiziološko poskušališče v Klosterneuburgu pri Dunaji

dne 21. decembra 1891.

Ravnatelj:

Profesor dr. L. Roesler.

(60—1)

Tujci:

21. januarja:

Pri **Mallé**: Kaiser, Markowsky, Kohn, Goldman, Hanak, Birke z Dunaja. — Fischer iz Trsta. — Auer iz Trbovelj. — Grof Montecucoli, Store pri Celju. — Hans iz Pulja.

Pri **Slonu**: Lippitsch, Dr. vitez pl. Kantsch, Pekar, Weiss z Dunaja. — Sauer iz Draždan. — Didič iz Idrije. — Eckman iz Gradca. — Plotek iz Ljubljane. — Walter iz Zagreba. — Schneid iz Linca. — Bär iz Trsta. — Szűdö iz Budimpešte.

Pri **južnem kolodvoru**: Kotek iz Solnograda. — Globočnik z Gorenjskega. — Bizjan iz Kamnika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. jan.	7. zjutraj	738.2 mm.	—21.2° C	sl. sev.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	738.7 mm.	—12.8° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	741.3 mm.	—18.0° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura —17.3°, za 15.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 22. januarja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	94.25	—	94.40
Srebrna renta	93.95	—	93.90
Zlata renta	111.05	—	111.10
5% marcna renta	103.15	—	103.15
Akcije narodne banke	105.6	—	105.8
Kreditne akcije	297.50	—	300.00
London	118.15	—	118.15
Srebro	—	—	—
Napol.	9.39	—	9.39
C. kr. cekini	5.60	—	5.59
Nemške marke	58.02 1/2	—	57.97 1/2
4%, državne srečke iz l. 1854	250 gld.	137 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181	75
Ogerska zlata renta 4%	—	107	90
Ogerska papirna renta 5%	—	102	55
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	183	25
Rudolfove srečke	10	20	50
Ykcije anglo-avstr. banke	120	160	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	237	—

MAGGIJEVA zabela za juhe
dobiva se pri Karolu C. Holzer-ju v Ljubljani. (20—5)

Pisar

vsprejme se **takoj** za neko **Graško** pisarnico. Dotičnik mora biti nemškega in slovenskega jezika v besedi in v pisavi **popolnoma** zmožen in mora imeti izurjeno, lahko čitljivo pisavo. **Daljni pogoji so:** Prošnik mora biti sposoben in hiter delavec, neomadeževane preteklosti brez dolgov, neženjen in popolnoma zdrav. Za slučaj posebne porabnosti in izbornega službovanja ima dotičnik upanje, da bode nastavljen definitivno s pravico do pokojnine. — Prošnje, pisane nemški in slovenski, s pridejanim **prepisom** spričeval, poslati je pod črkama „O. J. L. 1.871“ v **Gradec**, poste restante. (45—3)

V „Narodni Tiskarni“ se dobivajo:

Dijaški koledar
za leto 1891/92.

Cena 80 kr., po pošti 85 kr.

Skladni koledar
(Blook)

za leto 1892.

Cena 50 kr., po pošti 60 kr.

Stenski koledar

za leto 1892.

Cena 25 kr., po pošti 28 kr.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš iskreno ljubljani, nepozabni sinček, oziroma brat in unuk

RUDOLF

učenec 3. razreda ljudske šole,

v dan 21. januarja ob 8. uri zjutraj, po kratkem in hudem trpljenju, v 9. letu svoje starosti, v Gospodu zaspal.

Pogreb boče dne 23. januarja ob 3. uri popoldne iz mrtvašnice pri sv. Kristofu.

Dragoga pokojnika priporočamo v pobožen spomin.

V Ljubljani, dne 21. januarja 1892.

Gregor in Franja Zamejce,
stariši.

Minka, Ema in Anica,
sestrice.

(90)

Zahvala.

Za vsestransko izkazano presrečno sočutje povodom smrti našega presrečno ljubljene očeta, gospoda

TOMAŽA NOVAKA

posestnika, obč. odbornika itd.

za časteče spremstvo k poslednjemu počitku izrekamo najiskrenejšo in najpriščnejšo zahvalo; isto tako se zahvaljujemo vsem onim, ki so nam v tužnem položaju izrazili svoje tolažilno sočutje.

V Blagovici, dne 21. januarja 1892.

Jože Novak, Anton Novak, Tomaž Novak,
Zdravko Novak, Avgust Novak,
sinovi. (89)

Izpraznjeno je

mesto pisarja

(85—2)

pri

generalnem zastopu banke „SLAVIJE“ v Ljubljani.

Anisette Excelsior.

Dietetični železni liker jako prijetnega ukusa in zdravilnih lastnosti, **krepča železo** in **pospešuje prebavljenje**. Zaužije se ga po jeden kozareček po vsaki jedi. — Steklenica 1/2, klg. 1 gld.

Curaçao Naturel.

Posebno dober dišeč liker za **železo** z istimi zdravilnimi lastnostmi kakor „Anisette“, nareja se iz svežih „curaçao-pomoranc“. — Steklenica 1/2, klg. 1 gld. — Prekupovalcem se dovoli nižja cena. — Oba likerja sta za prekupovalce dobro blago, ker se more prodajati v vseh kavarnah, gostilnah in sladščičarjih.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—1)

Velika Praška razstavna loterija.

(35—5)

Glavni dobitok

goldinarjev

100.000

goldinarjev

Srečke po 1 gld. prodaja J. C. MAYER.